

Beyond Psychology #7 vraag 1 en 2
15 april 1986 PM.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Ik herinner me, toen u in het politiebureau in Kreta was, die twee lachende, jonge Griekse vrouwen in het zwart, zo typerend voor de vrouwen in Kreta, die naar het raam kwamen, uw hand vastpakten en in erg gebroken Engels zeiden, "Osho, we houden van u, wij zijn van Kreta, we willen dat u hier blijft."

Het schijnt, dat terwijl de regeringen nog steeds scherper in hun aanvallen op u worden – ondanks de steeds duidelijker wordende liefde die de gewone man voor u heeft – een van de meest belangrijke kanten van uw werk zal zijn om te laten zien hoe de bureaucratie, ver van het vertegenwoordigen van de gewone man, in feite compleet tegenover hem staat.

Ik herinner me zeker deze twee jonge vrouwen die mijn hand vasthielden en me trachtten mee te delen dat, "Wij, de mensen van dit eiland, wensen dat u hier blijft. We houden van u."

De vraag die jij naar voren bracht is vele keren in mijn leven steeds weer opgekomen. De bureaucratie is er niet voor de mensen, ze is tegen hen. Ze gebruikt hen, ze buit hen uit, ze manipuleert hen; ze laat hen geloven dat ze hun doelen dient. Maar de werkelijkheid staat daar precies tegenover. Ze definiëren democratie als de regering van de mensen, voor de mensen, door de mensen. Het is niets van dit alles. Het is noch door de mensen, noch van de mensen, noch voor de mensen.

De mensen die door de eeuwen heen de macht hebben bezeten zijn altijd in staat geweest om mensen te overtuigen dat wat er gedaan wordt, voor hen wordt gedaan. En de mensen hebben het geloofd omdat ze getraind zijn te geloven. Het is een samenzwering tussen godsdienst en staat om de mensheid te exploiteren. De religie gaat door met geloof te preken en vernietigt de intelligentie van mensen om vragen te stellen en maakt hen achterlijk. En de staat gaat door met hen te exploiteren op elke mogelijke manier – en is nog steeds in staat om de steun van mensen vast te houden, omdat de mensen getraind zijn te geloven, geen vragen te stellen. Elke soort regering – het kan monarchie zijn, het kan aristocratie zijn, het kan democratie zijn, het kan elke soort regering zijn... Alleen de namen veranderen maar in wezen blijft de werkelijkheid hetzelfde.

In Japan geloofde men voor de tweede wereldoorlog dat Hirohito, de keizer van Japan, de directe afstammeling van de God Zon was, en wat hij ook zei was niet menselijk, het was goddelijk; zijn bevel moest gewoon opgevolgd worden. Eeuwenlang hebben Japanners in hem geloofd als een Zonnegod. En ze zijn in honderden oorlogen gestorven, gewillig, vreugdevol, omdat ze voor God zelf stierven. Wat voor een meer gezegende en mooie dood kan men verlangen?

Japan is een klein land maar geen ander land is in staat geweest het te veroveren – zelfs uitgestrekte landen als China. China is het grootste land wat getallen betreft, wat het land betreft, maar een uiterst klein Japan was in staat om de Chinezen te verslaan vanwege dit fanatieke geloof dat God met hen is, dus de overwinning is voor hen. En hetzelfde is min of meer de situatie geweest over de hele wereld.

De dag toen deze twee vrouwen van Kreta, mijn hand met liefde vasthielden en tegen me zeiden, "Wij zijn niet tegen u. Wij houden van u en we willen dat u hier blijft," vertegenwoordigden zij het echte bewustzijn van de mensen. En toen zag ik op het vliegveld drieduizend mensen – het moet de hele bevolking van Agios Nikolaos geweest zijn – komen om hun steun te tonen, en te laten zien dat zij het niet eens zijn met de brutaliteit en nazidaden van de politie tegen mij, dat ze voor me waren. Ja, het zal een deel van mijn werk zijn de mensen wakker te maken voor de werkelijke situatie: jullie worden geëxploiteerd onder verschillende namen. De uitbuiters noemen zichzelf zelfs dienaren van de overheid, om je te zeggen dat zij jou dienen.

Duizenden jaren hebben zij 'gediend.' – en de mensen blijven in een enorme ellende, onwetendheid. Ze hebben niets aan hun leven; ze worden geboren, ze leven een beetje, en ze sterven. Niets gebeurt er met hen wat extatisch genoemd kan worden, wat een ervaring genoemd zou kunnen worden.

Leeg vanaf de geboorte tot aan de dood, niets groeit, niets bloeit... en ze hebben allemaal het potentieel om een lied van vreugde te zijn. Maar deze bureaucratieën, religieus en politiek, wilden het niet toestaan. Ze zijn zo bang voor vreugdevolle mensen.

Het was een vreemd gevoel voor mij in het begin. Ik had nooit gedacht dat mensen zo bang zouden kunnen zijn voor vreugdevolle mensen. Langzaamaan werd ik bewust dat vreugde veel implicaties heeft.

Een vreugdevol persoon is niet achtergebleven.

Een vreugdevol persoon is intelligent.

Een vreugdevol persoon kent de kunst van leven: anders kan hij niet vreugdevol zijn. En een vreugdevol persoon is een gevaar voor alle gevestigde belangen die tegen de mensheid ingaan.

Deze belangen willen dat de mensheid voor altijd in een hel leeft. Ze hebben het op elke mogelijke manier zo geregeld om jou in ellende te houden. Ze vernietigen alles waarin jij je kunt verheugen, en ze geven je ruimschoots de gelegenheid om ellendig te zijn. Een ellendig persoon is geen gevaar in deze verrotte maatschappij.

Ja, het moet een fundamenteel deel van mijn werk zijn om mensen ervan bewust te maken dat de machtigen – of ze nou religieus of politiek zijn – niet jouw vrienden zijn. Ze zijn jouw vijanden. En tenzij de gewone mensheid door een rebellie tegen alle soorten bureaucratie ingaat, zal de mens vast blijven zitten, niet gaan evolueren, niet de hoogten bereiken die zijn geboorterecht zijn.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Heeft iemand werkelijk uw boodschap van liefde begrepen? Kortgeleden is het me pijnlijk duidelijk geworden dat ik het niet heb, en ik vraag me af of we niet allemaal, met enige lichte variaties op het thema, steeds nog hetzelfde oude liedje zingen.

Waarom is het zo moeilijk om iets te leven dat zo eenvoudig en natuurlijk is?

Juist omdat het zo eenvoudig en natuurlijk is, daarom is het zo moeilijk.

Jij bent niet eenvoudig en natuurlijk.

En het is eenvoudig en natuurlijk.

Mijn boodschap van liefde is absoluut eenvoudig; niets kan meer eenvoudig zijn dan dat. Maar jouw mind is erg complex, erg listig, het maakt eenvoudige dingen gecompliceerd – dat is zijn werk. En eeuwenlang is het getraind voor slechts één ding: dingen zo gecompliceerd te maken dat jouw leven onmogelijk wordt. Jouw mind is een expert geworden in jou te vernietigen, omdat jouw leven bestaat uit eenvoudige dingen. De hele existentie is eenvoudig, maar de mind van de mens is gecultiveerd, geconditioneerd, geschoold, geprogrammeerd op zo'n manier dat de meest eenvoudige dingen misvormd worden. Zodra het jouw mind bereikt is het niet langer eenvoudig. De mind begint het te interpreteren, vindt dingen erin die er niet in zijn, negeert dingen die er wel zijn. En jij denkt dat je alles hebt gehoord wat ik je verteld heb? Het is niet zo. Ik heb je één ding verteld, en je hebt iets anders gehoord want je horen is niet direct, er is een tussenpersoon – jouw mind. Die functioneert op vele manieren als een censor, hij staat niet veel dingen toe bij je binnen te komen. Je zult verbaasd zijn hoeveel het tegenhoudt -- achtennegentig procent. Hij laat slechts twee procent toe van wat er tegen je gezegd wordt, en dat ook niet eens in zijn puurheid. Eerst verontreinigt hij door de eigen interpretaties, door zijn eigen ervaringen, geconditioneerdheid, en tegen de tijd dat de mind tot het besef komt dat het heeft begrepen, zijn wat er gezegd was en wat er gehoord werd onverenigbaar.

Gautama Boeddha vertelde vaak een verhaal... het is vreemd dat alle grote meesters zich verlieten op verhalen. Daar is een reden voor: de mind ontspant als het om een verhaal gaat, als het gewoon een grap is ontspant de mind zich. Er is geen reden om gespannen en serieus te zijn. Er wordt slechts een verhaal verteld, je kunt ontspannen.

Maar als er iets als liefde of vrijheid of stilte wordt uitgelegd, ben je gespannen. Daarom moeten meesters eenvoudige verhalen gebruiken. Misschien dat tegen het eind van het verhaal ze het kunnen regelen dat een kleine boodschap binnenkomt langs de achterdeur terwijl je nog steeds

ontspannen bent.

Gautama Boeddha zei altijd – dat was zijn gewoonte na zijn avondtoespraak – hij zei dan tegen zijn discipelen, “Ga nu en doe het laatste ding voor je gaat slapen.” Het laatste ding was de meditatie.

Op een dag gebeurde het dat een prostituee luisterde en er was ook een dief onder het gehoor. Toen Boeddha zei, “Nu is het tijd voor je om te gaan en het laatste ding te doen voordat je gaat slapen,” gingen alle sannyasins mediteren. De dief werd zich er gewoon van bewust: “Wat doe ik hier?” Dit was zijn tijd om zaken te gaan doen. De prostituee keek om zich heen en bedacht dat Boeddha werkelijk erg fijngevoelig was, want toen Boeddha dat gezegd had, had hij naar haar gekeken. Ze boog neer in dankbaarheid omdat ze herinnerd was, “Ga je zaken maar doen voor je gaat slapen.” Een eenvoudige uitspraak, maar drie soorten mensen hoorden drie betekenissen. In feite moeten er meer betekenissen geweest zijn, want voor de een moet meditatie een vreugde geweest zijn, voor de ander moet meditatie iets geweest zijn dat je moet doen; en dan verschilt de betekenis. Voor al deze mediterenden was de boodschap hetzelfde, maar wat door hen werd gehoord kon niet hetzelfde geweest zijn. Mijn hele leven heb ik nooit iets complex onderwezen aan wie dan ook.

Het leven is reeds te gecompliceerd en ik wens je niet nog meer te belasten. Maar ik ben meer verkeerd begrepen dan misschien wie ook in deze hele eeuw, om de eenvoudige reden dat ik eenvoudige dingen zeg die niemand zegt. Ik spreek over wat voor de hand ligt, wat iedereen heeft vergeten, wat als vanzelfsprekend wordt beschouwd. Niemand spreekt erover. Je kunt naar de theologische verhandelingen van de Christenen kijken, naar de grote werken van de Hindoes, Mohammedanen, Joden – erg geleerd, erg moeilijk te begrijpen. Hoe moeilijker ze zijn, des te meer gerespecteerd. Als mensen iets niet kunnen begrijpen denken ze dat het iets groots, mysterieus is, iets ver boven hun inzicht. En natuurlijk wordt het dan gerespecteerd.

De Hindoes gebruiken een taal voor hun religieuze verhandelingen, Sanskriet, wat nooit een levende taal is geweest. Het is nooit gesproken door de mensen in het openbare leven, het is een taal van de experts geweest. Maar ze zijn er voortdurend tegen geweest dat de Hindoe geschriften vertaald zouden worden. Ik vroeg me steeds af, waar komt deze weerstand vandaan? Ze zouden in feite blij moeten zijn dat hun geschriften vertaald zouden worden en hun boodschap verspreid wordt naar alle hoeken van de aarde. Maar toen ik hun geschriften bestudeerde, begreep ik de reden. De reden is dat deze geschriften niets bevatten. Alleen de taal is zo moeilijk, en mensen begrijpen het niet, dus gaan ze maar door met er respect voor te hebben. Als het eenmaal vertaald is in de taal van het volk, verliest het al zijn glorie, al zijn spiritualiteit. Het wordt zo gewoon want het is niet langer moeilijk.

En hetzelfde is waar voor de anderen – bijvoorbeeld de Joden. De rabbijnen zullen nog steeds het Hebreeuws prefereren. Nu is het geen levende taal, waarom zou je eraan vasthouden? Maar het geeft de indruk van iets mysterieus, ontoegankelijk, heiligs, ver verheven, zodat het enige wat je kunt doen is om neer te buigen. Eenmaal vertaald heeft het niets. En zeker heeft het niets wat je nodig hebt.

Geen van deze geschriften leert je over liefde, haar implicaties, haar verscheidene dimensies. Geen van deze geschriften leert over vrijheid. Geen van deze geschriften leert over jou, jouw leven, en hoe het tot een viering gemaakt kan worden. Ze hebben het over God! Ik ben nooit ook maar iemand tegengekomen die een probleem met God had – het is zo irrelevant. Is God iemands probleem? Is de heilige geest iemands probleem? Dingen die absoluut irrelevant zijn voor de menselijke existentie.

De mind is volgepropt met allerlei soorten onnodige bagage. Geen ruimte is er in de mind overgelaten voor de realiteiten die je moet leven. Dus ook jouw grootste theoloog is net zo dwaas over de liefde als jij bent, heeft geen begrip van vrijheid, heeft nooit het verschil onderzocht tussen persoonlijkheid en individualiteit.

Ik had een professor die religie onderwees. Nadat ik een paar dagen naar hem had geluisterd stond ik op en zei tegen hem, “Ik denk dat u het over irrelevante zaken heeft. Ik zie hier geen enkele student voor wie God een probleem is en ik zie ook niet dat God een probleem voor u is.” Want ik woonde toen precies tegenover zijn huis, en zijn vrouw was het probleem.

Ik zei hem, “Uw vrouw is het werkelijke probleem, daar kunt u over discussiëren. God is absoluut

abstract. Ik heb u nooit over God zien denken in uw huis. En in alles wat u over God onderricht zit niets van uw ervaring, het is niet uw zoektocht geweest. U vult de mind van deze onschuldige mensen met ideeën die nutteloos zijn. Spreek over liefde!”

Hij was erg kwaad. Hij zei, “Jij gaat met me mee naar de directeur.”

Ik zei, “Ik kan zelfs mee naar God. U kunt me niet bedreigen.”

Op weg naar het kantoor van de directeur zei hij, “Ben je niet bang?”

Ik zei, “Waarom zou ik bang zijn? U zou bang moeten zijn! Ik ken al de studenten; hun probleem is liefde, en uw probleem is liefde. En ik ga tegen de directeur zeggen, “Als je me niet gelooft, roep dan de vrouw van de professor, en jouw vrouw zal weten wat ik bedoel met probleem.”

Hij zei, “Jij maakt het te complex.”

Ik zei, “Ik maak het absoluut eenvoudig, feitelijk. Ik kan al de studenten naar het kantoor brengen; ze hebben allemaal problemen met liefde. De een zit achter een vrouw aan en kan haar niet krijgen – dat is zijn probleem. De ander heeft haar gekregen -- en dat is zijn probleem.”

Hij zei, “Het is beter dat je mee terugkomt Het is niet nodig.”

Ik zei, “Ik ga nooit terug van waar dan ook. Als u niet gaat, dan ga ik alleen.” Hij zei, “Wanneer ik zeg dat er geen reden voor is...”

Ik zei, “Het kan misschien niet nodig voor u zijn; het is nodig voor mij. Ik moet het tenslotte beslissen, want volgens mij is liefde een religieus verschijnsel, terwijl God dat niet is. God is slechts een hypothese. Het heeft niets te betekenen want er is niets wat er mee overeenkomt. En liefde is een religieus verschijnsel. Als dat niet in zijn totaliteit wordt begrepen, moet een mens wel ellendig worden door iets wat zijn leven goddelijk had kunnen maken. Hetzelfde wat zijn hemel had kunnen zijn zal zijn hel worden omdat hij er geen begrip van heeft. En het is zeker een kunst. Wie maalt er om God? Dus begin verstandig te praten. We zijn hier gekomen om religie te begrijpen, geen nonsens.”

“Maar,” zei hij, “In de hele syllabus wordt liefde, vrijheid, individualiteit, stilte niet genoemd... we moeten de syllabus volgen.”

Universiteiten draaien hun syllabus af zonder zich druk te maken over het werkelijke leven van de mens, zijn echte problemen.

Omdat ik over eenvoudige dingen spreek, voelen veel mensen gewoon dat dit niet is wat religie moet zijn. Ze hebben een denkbeeld van religie, van gecompliceerde abstracte hypothesen, je kunt daarover blijven denken maar het maakt niets uit voor je leven – jij blijft dezelfde. Je kunt een Hindoe zijn, of een Mohammedaan, of een Christen, dat maakt niets uit - jouw echte problemen zijn dezelfde. Jouw onwerkelijke problemen zijn verschillend, maar deze onwerkelijke problemen zijn niets dan een last voor je mind.

Het is mogelijk mij te begrijpen als je gewoon je mind en zijn gecompliceerde mechanisme opzij kunt zetten. De mind is niet nodig want mijn werk is van hart tot hart.

Ik spreek vanuit mijn hart.

Ik ben geen theoreticus, ik spreek niet vanuit mijn mind. Ik stort mijn hart naar je uit, maar als je met de mind gaat luisteren zul je me missen.

Als jij ook bereid bent een nieuwe deur in jouw wezen te openen, als je bereid bent via het hart te horen, dan is wat ik ook zeg zo eenvoudig dat het niet nodig is erin te geloven om dat er geen weg is om het niet te geloven. Het is zo eenvoudig dat er geen manier is om eraan te twijfelen.

Ik ben tegen geloof om de eenvoudige reden dat er voor mijn leer geen geloof nodig is. Ik ben helemaal voor twijfel want aan mijn eenvoudige leer kun je niet twijfelen. Alle religies van de wereld dringen aan op geloof, omdat je kunt twijfelen aan wat zij leren. En ze zijn allemaal tegen twijfel omdat twijfel hun hele bouwwerk kan vernietigen.

Ik ben eenvoudig en echt. Ik ben niet metafysisch; het is dus niet nodig om in me te geloven. Als je me gehoord hebt, zal er een vertrouwen ontstaan wat geen geloof is, wat dichterbij liefde is; zelfs als je probeert te twijfelen, kun je het niet. En als je iets niet kunt betwijfelen, dan is er echt vertrouwen, onbetwifelbaar vertrouwen. Het transformeert gewoon doordat het binnenin je is.

In de hele geschiedenis van de mensheid heeft alleen Mahavira een onderscheid gemaakt om te herinneren – wat veelbetekenend is in dit verband. Hij zegt dat er twee manieren zijn om de

waarheid te bereiken. Een is de manier van de shravaka. Shravaka betekent iemand die kan horen, iemand die in staat is om te luisteren door middel van het hart. Dan hoeft hij niets anders te doen. Gewoon het horen is genoeg, en hij zal getransformeerd worden. De andere is de weg van de monnik, die echt zijn best zal moeten doen om de waarheid te bereiken.

Ik heb geprobeerd om geen monniken te maken. Daarom heb ik besloten om te spreken omdat je opnieuw geboren kunt worden door gewoon te luisteren. Niets anders is er van jouw kant nodig, uitgezonderd een gewilligheid de deuren van je hart te openen. Laat me gewoon binnen en je zult niet meer dezelfde zijn.

Ik heb duizenden van mijn mensen zien veranderen zonder dat ze het wisten; ze zijn zo drastisch veranderd, maar de verandering is bijna ondergronds gebeurd. Hun mind werd zelfs niet toegestaan om er deel van te zijn – gewoon van hart tot hart.

Deze mensen hadden geen enkele therapie nodig. Deze mensen hier hebben geen enkele meditatie nodig. Als ze het gehoord hebben, op de manier zoals ik het je vertel, dan is dat hun meditatie, en dit is hun therapie, en dit is hun revolutie.